

35. CÂND AUD ÎN DEPĂRTARE

W. C. Martin - V. W. Jones.

E. S. Lorenz

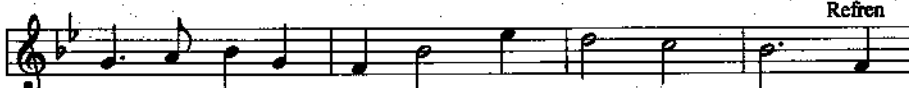
1. Când a-ud în de-păr-ta-re-al lup-tei zgo-mot ma-re,
2. Jos fur-tu-na și-n-do-ia-la lu-mea o fră-mân-tă,
3. Ba-tă vâ-n-tul cât îi pla-ce, ni-mic nu-mi va fa-ce!

A-tunci știu că mulți sunt prinși de pă-ca-tul vi-clean.
O-me-ni-rea e în lup-tă cu ve-chiul duș-man.
A-dă-post și si-gu-ran-ță la Dom-nul eu am.

În-do-ia-la și fri-ca-n-ză-dar îmi fac che-ma-re,
Si-gur sunt cu-a mea vi-a-ță în Ce-ta-tea sfân-tă,
A-co-lo e stră-lu-ci-re, li-niș-te și pa-ce,

Ni-mic nu mă scoa-te din Ca-na-an.
Și n-am tea-mă, căci sunt în Ca-na-an. Eu
Eu pe veci sunt si-gur în Ca-na-an.

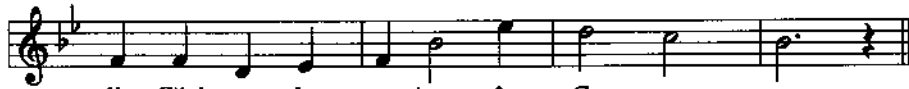
lo-cu-iesc pe mun-te, sub un cer clar și se-nin; Eu

beau din iz-vo-rul ca-re tot-dea-u-na-i plin O, da! eu

mă hră-nesc cu ma-nă ca-re-o a-flu pe de-

plin, Căci eu lo-cu-iesc în Ca-na-an.